

கலைஞரம் நானும்

50

“தலைவர் கலைஞர் அவர்களை கலைத்துறை நிகழ்ச்சிகளில் பலமுறை பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், அவரோடு அதிக உரையாடல், அதிக சந்திப்புகள் இல்லை. ஆனால், ஒரு சில சந்திப்புகளாக இருந்தாலும் அவர் போல அன்பு பாராட்டியவர் யாருமில்லை. ‘வாய்யா... பாண்டியராஜா...’ என்பார்.

அன்பே இயல்யு

கலைஞர் அவர்களின் ‘டைமிங்’ குறித்து வியப்பாக இருக்கும். பரபரப்பான நேரங்கள், டென்ஷன் எல்லாவற்றையும் கடந்து எப்படி அவ்வளவு நகைச்சவையாகப் பேசுமுடிகிறது என வியப்பேன். அந்த நகைச்சவை உணரவுதான் அவருடைய டென்ஷன்களை மறக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தது.

கலைஞர் அவர்களிடம் பணியாற்றியவர் எனது மாமனார். எனது திருமன நிச்சயதார்த்தத்துக்கு வந்திருந்தார் அவருக்குப் பக்கத்தில் திருமூலராமா மாப்பிள்ளை நான் அமர்ந்திருந்தேன். புகைப்படங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருந்த நேரத்தில், கலைஞர் என்னிடத்தில் “உன் மாமனார பத்தி உனக்குத் தெரியுமா” எனக் கேட்டார். ‘இல்லீங்கனே அய்யா’ என்றும், “ஒரு டைப்பான ஆரைய்யா” என்று கூறி, என மாமனார் குறித்த ஒரு சவையான சம்பவத்தைச் சொன்னார்.

அப்போது வந்த என மாமனார் “அய்யா என்னைப் பத்தி ஏதோ பெரிய விஷயமா சொல்லீங்கீ” என்றார். அதற்கு, “ஆமா, ஆமா, உன் பெருமையைத்தான் சொல்கிட்டி ருக்கேன்” என கலைஞர் கூற, அந்த இடமே கலைப்பாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குக் கொடுக்க இடம், அந்த நிகழ்ச்சியில் குடும்ப உறவுகளைப் போல சின்னச் சின்ன விஷயங்களைப் பேசி மகிழ்ந்தது எனக்கு, அந்த வார்த்தைகள் அவ்வளவு உற்சாகத்தை அளித்தன. எனது நடந்ததைக் கலைஞரே பாராட்டிவிட்டார் எனப் பெருமையைடுதேன். ஆனால், அடுத்தாக இவனுக்கு எந்தக் கேள்வி இன்று இருந்தது. “கலர் கலரா டிராஸ் போட்டுக்கிட்டு, நடனம் ஆட்டுதுவகைல்லாம் நிறைய பேர் இருக்காங்கய்யா.. இவனுக்குக் காமெடி நல்லா வரும். அத பண்ணத்தான்யா ஆள் இல்லை” என்றார். “இதுவ உனக்கு செலவு நிறைய வெச்சிருப்பானையா” என்றார். அந்தப் பத்தில் இசையமைப்பாளாராகவும் பணியாற்றினேன். படத்தில் ஒரு பாடலில் நானும் நடனம் செய்திருந்தேன். அந்தப் பாடலுக்கு ‘அல்ட்ரா வயல்வுக்கும் என்கிட தொழிலுடையதைப் பயன்படுத்தி இருந்தேன். அதுபோல அந்தப் பாடலில் அதிக ‘கேட்டப்’ களிலும் வந்தேன். அந்தப் பாடல் புதுமையாக வந்திருந்தாலும் யாரும் பாராட்டவில்லை.

கலைஞர் முன்னோட்டக் காட்சிக்கு வந்து பார்த்தார். அந்தப் பாடல் காட்சியின்போது,

“இவனுக்கு எதுக்கு கிந்த வேலை என்றார்!”

நனுக்கத்தை அறிந்ததும், எனக்கு வியப்பாக இருந்தது.

இலக்கணம் கற்றுக் கொடுக்கார்

கலைஞரின் ‘குறளோவியம்’ நூலின் ஒவ்வொரு குறளையும் குறும்பாக எடுத்தார்கள். ஒருநாள் எனக்கு அழைப்பு வந்தது. ‘கலைஞர் அழைக்கிறார்?’ என்றார்கள். அப்போது கலைஞர் முதலமைச்சராக இருந்தார். “என்ன சார் திடீர்லு கலைஞர் அழைக்கிறார்” என அவருக்கு நெருக்கமான ஒருவரிடம் கேட்டேன். “குறளோவியம் குறும்பத்தின் ஒரு பகுதியில் நீங்களுடைய மனுவிரும்புகிறார்” என்றார். எனக்குத் திக்கித்து என இருந்தது. “ஏங்க நான் சைதாப்பேட்டை. நான் சென்னை மொழியில் பேசுகிறேன். அவரது தமிழ் என்னால் பேசுமுடியாதுங்களே” என்றேன்.

நான் கலைஞர் அவர்களைச் சந்தித்த போது, அவர் எழுதிய சௌங்கள் தூய தமிழில் இருந்தன. அதை எப்படி உச்சரிக்கணும் என்பதையும் சொல்லிக் காட்டினார். ராஜா வேடத்தில் ஷாட்டிங், டப்பிங் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது. அடுத்த நாள் இயக்குநர் சொரணம் அவர்கள் அழைத்து “கலைஞர் உன்ன திட்டுரார்ய்யா? என்னயா நீ நடிச்ச? உன்ன உடனே வரச் சொன்னார்ய்யா” என்றார்.

நான் கலைஞரைச் சென்று சந்தித்தேன். கோட்டோடு இருந்தார். “நான் என்ன எழுதிக் கொடுத்திருக்கேன், நீ என்ன பேசியிருக்க?” என்றார். “அய்யா நீங்க கொடுத்ததுதான் நான் பேசுகேன், மாற்றி எதுவும் பேசலயே” இது நான். “என்ன பேசுன்? ஒரு வல்லினம், மெல்லினமே இல்லே” என்றார் அவர். “பூப்படின்னாங்க” என்கிறேன் நான். உடனே கீத்திவிட்டார். “வல்லினம், மெல்லினம் தெரியல்.. எப்படிய்யா குறளோவியத்தில் நடிச்ச?” என்றவர், ‘நாளைக்கு என்ன வேலை இருக்கு?’ எனக் கேட்டார். அடுத்த நாள் சென்றதும் எனக்கு எப்படி உச்சரிப்பு வருமோ, அதற்கேற்ப வசனத்தில் வல்லின, மெல்லின உச்சரிப்புகளை மாற்றி எழுதிக் கோட்டோடு, டப்பிங் அனுப்பினார். நமக்கு வரவராதையும் வரவைப்பவராக இருந்துவர் கலைஞர் ஒருவர் பீது அக்கறை கொண்டிருந்தால், கலைஞர் அவர்கள் காட்டும் அன்பு வாழ்நாள் நினைவுகளில் நிற்கும்.

அவரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களில், ‘எதையும் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல்’ என்பதை நான் பல இடங்களில் கொடுத்து அந்த நாயகி, படத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு ‘மாடல்’ வரவராதையிலிருந்தேன். அதில் கதாநாயகி இடையைத் தூக்கிக் கொண்டு போவதுபோல பின்பக்கமாக வளைந்திருந்தேன். டிசைனல் என முகம் மட்டும் இருக்கும். அதையே படத்துக்கான அழைப்பிடிமுகாக அச்சிட்டிருந்தேன்.

அழைப்பிடிமுகளை வாங்கிய பலரும், டிசைன் புதுசா இருக்கே என வியந்தனர். கலைஞர் அவர்களுக்கு அழைப்பிதழி அளிக்கிறேன். வாங்கிப் பார்த்தவர் ‘கதாநாயகி யார் என்று இன்னும் முடிவு செய்யவையா?’ என்றார். அந்த டிசைனைப் பார்த்து ரசித்து, அதில் இருந்த ஒரு ட்விஸ்டை சரியாகக் கண்டுபிடித்தார். அவரது

...பகிரவார்கள்

“கலைஞர் உன்ன திட்டுரார்ய்யா? என்னயா நீ நடிச்ச? உன்ன உடனே வரச் சொன்னார்ய்யா!”

‘வீஸ்ட் டை கண்டுபிடித்தார்!

யாரும் கவனிக்கத் தவறும் நுட்பமான விஷயங்களை அவர் கவனித்துவிடவார். ‘நம் நாட்டுப் பொண்ணு’ என்கிற படம் எடுத்தேன். அந்தப் படத்துக் கான நாயகி முடிவாகவில்லை. அப்போது அந்த நாயகி, படத்தில் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு மாடல்’ வரவராதையிலிருந்தேன். அதில் கதாநாயகி இருந்துவர் கலைஞர் ஒருவர் பீது அக்கறை கொண்டிருந்தால், கலைஞர் அவர்கள் காட்டும் அன்பு வாழ்நாள் நினைவுகளில் நிற்கும்.

அவரிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களில், ‘எதையும் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றல்’ என்பதை நான் பல இடங்களில் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை என வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்து வருவதற்கு அவரே காரணம். கலைஞர் குறித்த நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். அந்த டைவீஸ்ட் டை சென்னைப் பார்த்து ரசித்து, அதில் இருந்த ஒரு ட்விஸ்டை சரியாகக் கண்டுபிடித்தார். அவரது

அழைப்பிடிமுகங்களை வாங்கிய பலரும், ‘டிசைன் புதுசா இருக்கே’ என வியந்தனர். கலைஞர் அவர்களுக்கு அழைப்பிதழி அளிக்கிறேன். வாங்கிப் பார்த்தவர் ‘கதாநாயகி யார் என்று இன்னும் முடிவு செய்யவையா?’ என்றார். அந்த டிசைனைப் பார்த்து ரசித்து, அதில் இருந்த ஒரு ட்விஸ்டை சரியாகக் கண்டுபிடித்தார். அவரது

...பகிரவார்கள்

கருவுலம்
அதிக வசனமும் – அழகாகப் பெசியதும்!

2000 ஆம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதம் கலைவாணர் அரங்கத்தில் கலைஞர் எழுதிய ‘சங்கத்தமிழ்’ கீசை நாட்டிய நாடகத்தின் 150-வது வெற்றி விழா நடை பெற்றது. அந்த நேரத்தில் நான், எனது துத்தா, சித்தப்பா ஆழியோர் தலைவரர் ‘கோபாலபுரம் இல்லம்’ சென்று வாழ்த்துக்கட்டு தெரிவித்த போது இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டது. -பழனிகுமார், அயனாவரம், சென்னை.

தமிழ்நாடு முழுவதும் பெரும் தோல்லி வையும் தமிழ்நாடு முழுவதும் பலவேறு இடங்களில் வெற்றி பெற்றுது. அந்த நேரத்தில் நான், எனது துத்தா, சித்தப்பா ஆழியோர் தலைவரர் ‘கோபாலபுரம் இல்லம்’ சென்று வாழ்த்துக்கட்டு தெரிவித்த போது இந்தப் படம் எடுக்கப்பட்டது.

இது போன்ற அரிய புகைப்பட